

Dodávka vody z veřejného vodovodu

Při dodávkách vody z veřejných vodovodů a odvodu odpadních vod do veřejných kanalizací vznikají uzavřením smlouvy specifické závazkové vztahy, které jsou regulovány především speciálním zákonem č. [274/2001](#) Sb. (a jeho prováděcí vyhláškou č. [428/2001](#) Sb.), a právní úprava obecných předpisů (občanského a obchodního zákoníku) na ně dopadá jen omezeně. Ustanovení § 139 odst. 1 obč. zák. se nemůže na závazkový právní vztah vzniklý při dodávce vody a odvodu odpadních vod vztahovat.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 33 Cdo 4537/2010, ze dne 20.6.2012)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl ve věci žalobkyně Č. a. s. se sídlem Č.B., zastoupené JUDr. O.S., advokátkou se sídlem Č.B., proti žalovaným 1) L. E., a 2) F. E., o zaplacení částky 101.533,- Kč s příslušenstvím, vedené u Okresního soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 25 C 436/2009, o dovolání žalobkyně a prvního žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. května 2010, č. j. 19 Co 815/2010-178, tak, že řízení o dovolání prvního žalovaného se zastavuje. Dovolání žalobkyně proti části rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 18. května 2010, č. j. 19 Co 815/2010-178, jíž byl změněn rozsudek Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 7. ledna 2010, č. j. 25 C 436/2009-120, tak, že se zamítá žaloba, aby druhý žalovaný zaplatil žalobkyni společně a nerozdílně s prvním žalovaným částku 101.533,- Kč s příslušenstvím, se zamítá.

Z odůvodnění :

Okresní soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 7. ledna 2010, č. j. 25 C 436/2009-120, uložil žalovaným povinnost zaplatit žalobkyni společně a nerozdílně do tří dnů od právní moci rozsudku částku 101.533,- Kč spolu se specifikovanými úroky z prodlení od 25. 5. 2009 do zaplacení a rozhodl o nákladech řízení.

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudkem ze dne 18. května 2010, č. j. 19 Co 815/2010-178, rozsudek soudu prvního stupně změnil tak, že prvnímu žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobkyni do tří dnů od právní moci rozsudku částku 100.253,- Kč spolu s úroky z prodlení od 25. 5. 2009 do 30. 6. 2009 ve výši 9,25 % a od 1. 7. 2009 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené ČNB platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, ve kterém trvalo prodlení prvního žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů, zamítl žalobu o zaplacení 1.280,- Kč s příslušenstvím vůči prvnímu žalovanému, zamítl žalobu, aby druhý žalovaný zaplatil společně a nerozdílně s prvním žalovaným žalobkyni částku 101.533,- Kč s příslušenstvím, a rozhodl o náhradě nákladů řízení účastníků před soudy obou stupňů a o poplatkové povinnosti prvního žalovaného.

Oba soudy vyšly ze zjištění, že žalovaní jsou spoluvlastníky domu čp. 264 v M. ulici ve V. (dále též „stavba“). Žalobkyně (provozovatel vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu) uzavřela dne 30. 3. 2003 s prvním žalovaným (odběratelem) písemnou smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod v tomto odběrném místě; v ní se žalobkyně zavázala zajistit pro prvního žalovaného dodávku vody z vodovodu a odvádění odpadních vod kanalizací a první žalovaný se zavázal platit jí úplatu za dodávku pitné vody (vodné) a za odvádění odpadních vod (stočné). Smlouva obsahuje způsob výpočtu vodného a stočného ve vztahu k danému odběrnému místu. Ve smluvních podmínkách, které jsou

nedílnou součástí smlouvy, je uveden způsob zúčtování záloh a vyúčtování vodného a stočného, lhůta splatnosti a důvody, pro které je žalobkyně oprávněna přerušit či omezit dodávku vody v odběrném místě. Při odečtu vodného dne 24. 8. 2008 byl na vodoměru zaznamenán stav odebrané vody v množství 453 m³. V důsledku prodlení s úhradou faktury vystavené na částku 3.393,- Kč, jíž žalobkyně prvnímu žalovanému vyúčtovala vodné a stočné ve výši 2.113,- Kč za období od 9. 8. 2007 do 24. 8. 2008 a zálohu za měsíce prosinec 2008 až únor 2009 ve výši 1.280,- Kč, žalobkyně dne 19. 11. 2008 přerušila v odběrném místě dodávku vody a na uzávěr před vodoměrem umístila plombu. Rozsudkem ze dne 8. 4. 2009, č. j. 6 C 116/2009-32, který nabyl právní moci dne 12. 5. 2009, Okresní soud ve Strakonici uložil prvnímu žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku 3.393,- Kč. Při kontrole vodoměru dne 12. 5. 2009 žalobkyně zjistila, že plomba na uzávěru před vodoměrem je utržena a že na vodoměru je zaznamenán stav odebrané vody 2.502 m³, tedy o 2.049 m³ více než při předchozím odečtu. Vodoměr byl podroben zkoumání autorizovaného metrologického střediska, jehož výsledkem byl závěr, že byl poškozen neodborným zásahem, kterým se však prvnímu žalovanému nepodařilo odstranit naměřený konečný stav počítadla vodoměru ke dni 12. 5. 2009 (2.502 m³). Žalobkyně vyúčtovala prvnímu žalovanému za období od 24. 8. 2008 do 12. 5. 2009 vodné ve výši 58.531,- Kč a stočné ve výši 34.618,70 Kč, celkem - včetně 8.383,47 Kč (9 % DPH) - částku 101.533,- Kč splatnou dne 22. 5. 2009. Poté, co první žalovaný žalobkyni vyúčtovanou částku neuhradil, zaslala vyúčtování druhému žalovanému jako spoluvlastníku domu. Ten ji neuhradil s odůvodněním, že se v domě nezdržuje a s prvním žalovaným nemá dobré vztahy.

Z takto zjištěného skutkového stavu věci soud prvního stupně dovodil, že žalobkyně uzavřela s prvním žalovaným smlouvu o dodávce vody a o odvádění odpadních vod (dále též „smlouva“) podle § 8 odst. 6 zákona č. [274/2001](#) Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění do 31. 12. 2010 (dále též „zákon“). Dospěl k závěru, že i za situace, kdy smlouvu uzavřela žalobkyně pouze s prvním žalovaným, jsou odběrateli ve smyslu § 2 odst. 5 zákona oba žalovaní coby spoluvlastníci stavby. Protože v odběrném místě došlo v období od 24. 8. 2009 do 12. 5. 2009 k neoprávněnému odběru vody, vzniklo žalobkyni právo na úhradu vodného a stočného ve vztahu k oběma žalovaným, kteří jsou povinni závazek splnit společně a nerozdílně.

Odvolací soud proti soudu prvního stupně vyslovil právní názor, podle něhož neuzavřela-li žalobkyně s druhým žalovaným smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod, v níž by byly sjednány podmínky, za kterých má žalobkyně právo na úplatu, nemůže se po něm domáhat úhrady za pitnou vodu a službu spojenou s jejím dodáním ani za službu spojenou s odváděním a čištěním, případně zneškodňováním odpadních vod. Druhý žalovaný, byť spoluvlastník nemovitosti, není ve věci pasivně legitimován; sama skutečnost, že zákon v ustanovení § 2 odst. 5 označuje vlastníka pozemku nebo stavby připojené na vodovod nebo kanalizaci za odběratele, nepostačuje k tomu, aby po spoluvlastníku nemovitosti mohlo být vodné a stočné požadováno, nebyla-li s ním uzavřena písemná smlouva o dodávce vody a odvádění odpadních vod. Převážně důvodnou shledal žalobu vůči prvnímu žalovanému, s nímž žalobkyně uzavřela smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod, jejíž součástí byly smluvní podmínky. Docházelo-li v době přerušování dodávky vody a odvádění odpadních vod podle § 9 odst. 6 písm. g/ zákona k odběru vody a vypouštění odpadních vod, je první žalovaný povinen za neoprávněný odběr vody a neoprávněné vypouštění odpadních vod žalobkyni zaplatit (§ 10 citovaného zákona). Vzhledem k tomu, že povinnost uložená prvnímu žalovanému pravomocným rozsudkem Okresního soudu ve Strakonici zahrnovala i úhradu záloh za období od prosince 2008 do února 2009 ve výši 1.280,- Kč, odvolací soud v tomto rozsahu žalobu zamítl.

Proti rozsudku odvolacího soudu podali dovolání první žalovaný a žalobkyně.

První žalovaný v dovolání nesouhlasí s uloženou mu platební povinností z rozvedených důvodů.

Žalobkyně v dovolání avizuje, že jí napadá rozsudek odvolacího soudu jako celek. Přípustnost

dovolání opírá o § 237 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. a důvodnost o § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. Polemizuje s právním závěrem odvolacího soudu, že druhý žalovaný (spoluvlastník stavby), s nímž neuzavřela smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod, není ve sporu, v němž se domáhá úhrady vodného a stočného, pasivně legitimován. Prosazuje názor, že povinnost hradit vodné a stočné není podle zákona č. [274/2001](#) Sb. vázána na uzavření písemné smlouvy, v níž budou dohodnuty podmínky, za kterých vzniká právo na úplatu, a má za to, že zpochybňovaný právní závěr je i v rozporu s § 139 zákona č. 40/1964 Sb, občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obč. zák.“). Odvolacímu soudu vytýká nesprávný výklad zákona č. [274/2001](#) Sb. a z toho, že žalovaní jsou spoluvlastníky stavby, která je odběrným místem, dovozuje, že druhý žalovaný je povinen platit vodné a stočné nejen z titulu svého postavení odběratele podle zákona č. [274/2001](#) Sb., ale je vázán smlouvou o dodávce vody a odvádění odpadních vod, kterou uzavřel první žalovaný (druhý spoluvlastník) ve smyslu § 139 odst. 1 obč. zák. Okolnost, že spoluvlastníci stavby jsou v rozepři, zda vodu odebírat, či nikoli, je právně nevýznamná. Své povinnosti platit vodné a stočné by se zprostiti pouze tehdy, jestliže by jejich stavba byla fyzicky odpojena od vodovodu a kanalizace. Z uvedených důvodů navrhuje, aby dovolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

V řízení o dovolání bylo postupováno podle zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále opět jen „o. s. ř.“).

První žalovaný podal dovolání proti pravomocnému rozsudku odvolacího soudu včas, avšak v jeho případě nebyly splněny podmínky dovolacího řízení.

Podle § 241 odst. 1 věty první o. s. ř. není-li dále stanoveno jinak, musí být dovolatel zastoupen advokátem nebo notářem. Odstavec první citovaného ustanovení neplatí, je-li dovolatelem fyzická osoba, která má právnické vzdělání (§ 241 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.). Podle odstavce 4 téhož ustanovení dovolání fyzické osoby musí být sepsáno, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 2 písm. a/, advokátem nebo notářem.

Povinné zastoupení je tak zvláštní podmínkou dovolacího řízení týkající se dovolatele, jejíž nedostatek lze odstranit, avšak bez jejíhož splnění není možno vydat rozhodnutí, jímž se řízení končí (až na případy uvedené v § 241b odst. 2 části věty za středníkem o. s. ř.). Podle § 104 odst. 2 o. s. ř. jde-li o nedostatek podmínky řízení, který lze odstranit, učiní soud k tomu vhodná opatření. Nezdáří-li se nedostatek podmínky řízení odstranit, řízení zastaví.

První žalovaný, který nebyl při podání dovolání zastoupen advokátem (a z obsahu spisu ani nevyplývá, že by měl právnické vzdělání), byl usnesením soudu prvního stupně ze dne 9. 8. 2010, č. j. 25 C 436/2009-195, ve znění opravného usnesení ze dne 23. 9. 2010, č. j. 25 C 436/2009-213, vyzván, aby odstranil vady podání a zvolil si ve stanovené lhůtě pro dovolací řízení advokáta, jehož prostřednictvím podá řádné dovolání. Současně byl poučen, že když tak neučiní, bude dovolací řízení zastaveno, a že účastníku, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od placení soudních poplatků, soud ustanoví na jeho žádost zástupce pro řízení z řad advokátů. Usnesení obsahující výzvu bylo prvnímu žalovanému doručeno dne 14. 9. 2010 a 27. 9. 2010; na výzvu soudu nereagoval.

Z řečeného plyne, že přes opatření provedená soudem prvního stupně první žalovaný nesplnil zákonem stanovenou podmínku dovolacího řízení ve smyslu § 241 odst. 1 věty první a odst. 4 o. s. ř. Dovolací soud proto řízení o jeho dovolání zastavil (§ 241b odst. 2 část věty před středníkem a § 104 odst. 2 věta třetí o. s. ř.).

Dovolání žalobkyně bylo podáno včas osobou k tomu oprávněnou při splnění podmínky jejího advokátního zastoupení (§ 240 odst. 1 a § 241 odst. 1 a 4 o. s. ř.).

V prvé řadě nelze přisvědčit právnímu názoru žalobkyně, že výrok rozsudku odvolacího soudu, jímž byl „změněn“ rozsudek soudu prvního stupně tak, že prvnímu žalovanému byla uložena povinnost zaplatit jí 100.253,- Kč s příslušenstvím, je výrokem závislým na výroku, jímž odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že zamítl žalobu vůči druhému žalovanému (srovnej Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád II. § 201 až 376. Komentář. 1. vydání Praha: C. H. Beck, 2009, 1936 s.). Žalobkyně sice uvádí, že dovoláním napadá rozsudek odvolacího soudu jako celek, avšak proti té jeho části, již byla prvnímu žalovanému uložena platební povinnost, žádné výhrady nevznáší; dovolání by ostatně ani nebylo v tomto rozsahu subjektivně přípustné (srovnej např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1363/96, uveřejněné v časopise Soudní judikatura, ročník 1998, č. 28, nebo jeho rozsudek ze dne 1. 2. 2001, sp. zn. 29 Cdo 2357/2000, uveřejněný v Souboru rozhodnutí Nejvyššího soudu, vydávaném nakladatelstvím C. H. Beck, pod C 154).

Obdobně je tomu i s tou částí rozsudku odvolacího soudu, již byl změněn rozsudek soudu prvního stupně tak, že vůči prvnímu žalovanému byla zamítnuta žaloba o zaplacení částky 1.280,- Kč s příslušenstvím. Žalobkyně v dovolání nevyjádřila žádné výhrady k právnímu závěru, na němž odvolací soud své rozhodnutí o části tohoto nároku založil. Posuzováno podle obsahu (§ 41 odst. 2 o. s. ř.), tak dovolání ve skutečnosti proti této části rozhodnutí nesměřuje. I kdyby tomu tak bylo, přípustnost dovolání by byla v tomto rozsahu vyloučena, neboť uvedenou částí rozsudku nebylo rozhodnuto o částce přesahující limit 50.000,- Kč (§ 237 odst. 2 písm. a/ o. s. ř.).

Dovolání žalobkyně proti měnící části rozsudku, již odvolací soud ve vztahu k druhému žalovanému zamítl žalobu o zaplacení 101.533,- Kč s příslušenstvím, je přípustné podle § 237 odst. 1 písm. a/ o. s. ř.

Žalobkyně v dovolání nenamítá, že řízení je zatíženo vadami vyjmenovanými v § 242 odst. 3 o. s. ř., k nimž dovolací soud v případě přípustného dovolání přihlíží, i když nebyly v dovolání uplatněny. Protože existence těchto vad nevyplývá ani z obsahu spisu, dovolací soud se zabýval jen dovolací námitkou, jak ji žalobkyně obsahově vymezila.

Podle § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. lze dovolání podat z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Právní posouzení je nesprávné, jestliže soud použil jiný právní předpis, než který měl správně použít, nebo aplikoval sice správný právní předpis, ale nesprávně jej vyložil, popř. jestliže ze skutkových zjištění vyvodil nesprávné právní závěry.

Žalobkyně předložila k dovolacímu přezkumu kontrolu správnosti právního závěru, že druhý žalovaný není ve věci pasivně legitimován.

Podle § 2 odst. 5 zákona č. [274/2001](#) Sb., části první věty před středníkem (dále opět jen „zákon“), je odběratelem vlastník pozemku nebo stavby připojené na vodovod nebo kanalizaci, není-li dále stanoveno jinak.

Podle § 8 zákona je vlastník vodovodu nebo kanalizace, popřípadě provozovatel, pokud je k tomu vlastníkem zmocněn, povinen uzavřít písemnou smlouvu o dodávce vody nebo odvádění odpadních vod s odběratelem. Závazky vzniklé z této smlouvy přecházejí na právního nástupce vlastníka vodovodu nebo kanalizace a na právního nástupce provozovatele (odst. 6). Náležitosti smlouvy o dodávce vody a náležitosti smlouvy o odvádění odpadních vod stanoví prováděcí právní předpis (odst. 15).

Podle § 36 odst. 1 věty první zákona pokud je pozemek nebo stavba připojena na vodovod nebo kanalizaci v souladu s právními předpisy, vzniká odběrateli nárok na uzavření písemné smlouvy podle § 8 odst. 6.

Podle § 10 odst. 1 zákona je neoprávněným odběrem vody z vodovodu odběr a) před vodoměrem, b) bez uzavřené písemné smlouvy o dodávce vody nebo v rozporu s ní, c) přes vodoměr, který v důsledku zásahu odběratele odběr nezaznamenává nebo zaznamenává odběr menší, než je odběr skutečný, nebo d) přes vodoměr, který odběratel nedostatečně ochránil před poškozením.

Podle § 139 odst. 1 obč. zák. z právních úkonů týkajících se společné věci jsou oprávněni a povinni všichni spoluvlastníci společně a nerozdílně.

Oproti předchozí právní úpravě platné před 1. 1. 2002 (zákon č. [138/1973](#) Sb., o vodách, ve znění pozdějších předpisů, a jeho prováděcí vyhláška č. [144/1978](#) Sb., o veřejných vodovodech a veřejných kanalizacích, ve znění vyhlášky č. [185/1988](#) Sb.) zákon č. [274/2001](#) Sb. neumožňuje vznik právního vztahu odběru vody a odvádění odpadních vod na základě zákonné skutečnosti (tj. odběru vody bez uzavření smlouvy s dodavatelem), nýbrž pouze na základě smlouvy, a jakýkoliv odběr a vypouštění vod bez platné smlouvy prohlašuje za neoprávněný (§ 10 odst. 1 a 2). Tato zásada je vyjádřena v § 8 odst. 6 zákona, v němž se vlastníku vodovodu nebo kanalizace ukládá povinnost uzavřít písemnou smlouvu o dodávce vody nebo odvádění odpadních vod s odběratelem, a v § 36 odst. 1 zákona, podle něhož odběrateli zásadně vzniká nárok na uzavření takové smlouvy, jestliže je pozemek nebo stavba připojena na vodovod nebo kanalizaci v souladu s právními předpisy. Přitom v ustanovení § 39 odst. 7 zákona se vlastníku vodovodu nebo kanalizace ukládá, aby splnil povinnost uzavřít smlouvu s odběratelem podle § 8 odst. 5 a § 36 odst. 1 ve lhůtě do 31. prosince 2003.

Nelze přisvědčit žalobkyni, že druhý žalovaný je zavázán platit jí vodné a stočné, bez ohledu na to, že s ním neuzavřela smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod, neboť jako spoluvlastníka stavby, která je připojena na vodovod a kanalizaci, je třeba jej považovat ve smyslu § 2 odst. 5 zákona za odběratele zatíženého touto povinností. Jak se podává z důvodové zprávy k návrhu zákona č. [274/2001](#) Sb., (jediným) účelem definice pojmu odběratele v § 2 odst. 5 zákona bylo zamezit problémům při uzavírání smluv mezi vlastníkem vodovodu nebo kanalizace a odběratelem a při účtování vodného a stočného, tj. odstranit pochybnosti o tom, s kým je vlastník vodovodu a kanalizace povinen uzavřít smlouvu o dodávce vody a odvádění odpadních vod (§ 8 odst. 5 zákona), resp. komu svědčí právo takovou smlouvu uzavřít (§ 36 odst. 1 zákona) a kdo je zavázán platit úhradu za odebranou vodu a odvedenou odpadní vodu. Výklad, který prosazuje žalobkyně, by znamenal popření smluvního principu, na němž je založen právní vztah o dodávce vody a odvodu odpadních vod podle zákona č. [274/2001](#) Sb.

Ztotožnit se nelze ani s názorem žalobkyně, že druhý žalovaný je ve smyslu § 139 odst. 1 obč. zák. z titulu svého spoluvlastnictví ke stavbě vázán smlouvou o dodávce vody a odvodu odpadních vod, kterou uzavřela s prvním žalovaným - druhým spoluvlastníkem. Ze znění zákona č. [274/2001](#) Sb., jehož předmětem je úprava některých vztahů vznikajících při rozvoji, výstavbě a provozu vodovodů a kanalizací sloužících veřejné potřebě, přípojek na ně, jakož i působnost orgánů územních samosprávních celků a správních úřadů na tomto úseku (§ 1 odst. 1 zákona), je zřejmé, že kromě právní úpravy veřejnoprávní povahy obsahuje i právní úpravu samotné dodávky vody a odvodu odpadních vod, která je svou povahou soukromoprávní. Protože závazkové vztahy při dodávce vody a odvodu odpadních vod vznikají uzavřením smlouvy, řídí se zásadně občanským zákoníkem (resp. obchodním zákoníkem). Z úpravy obsažené v zákoně [274/2001](#) Sb. však vyplývá, že se uplatní pouze smluvní princip vzniku závazků, popř. některá ustanovení upravující obecně závazkové vztahy (např. promlčení práva). Pokud však jde o vznik a obsah samotného závazku k dodávce vody a odvádění odpadních vod, zákon smluvní volnost účastnických stran výrazně omezuje např. tím, že závazně upravuje, kdo může smlouvu uzavřít a jaké jsou její náležitosti, a vymezuje obsah vzniklého závazkového vztahu. Lze uzavřít, že při dodávkách vody z veřejných vodovodů a odvodu odpadních vod do veřejných kanalizací vznikají uzavřením smlouvy specifické závazkové vztahy, které jsou regulovány především speciálním zákonem č. [274/2001](#) Sb. (a jeho prováděcí vyhláškou č. [428/2001](#) Sb.), a právní úprava obecných předpisů (občanského a obchodního zákoníku) na ně

dopadá jen omezeně. Ustanovení § 139 odst. 1 obč. zák. se proto nemůže na závazkový právní vztah vzniklý při dodávce vody a odvodu odpadních vod vztahovat. Druhý žalovaný (podílový spoluvlastník), který se žalobkyní smlouvu o dodávce vody a odvodu odpadních vod neuzavřel a nestal se tak smluvní stranou s právy a povinnostmi z tohoto závazkového právního vztahu vyplývajícími, není pasivně legitimován ve sporu o úhradu vodného a stočného.

Jestliže žalobkyně uzavřela smlouvu o odběru vody a odvádění odpadních vod pouze s jedním z podílových spoluvlastníků - prvním žalovaným, pak pouze mezi nimi vznikl závazkový vztah, na jehož základě vznikl prvním žalovanému závazek platit žalobkyni za odběr vody a odvod odpadních vod vodné a stočné. To platí i pro situaci, kdy v rámci smluvního vztahu došlo k porušení smlouvy, resp. neoprávněnému odběru vody a odvádění odpadní vody (tj. v době, kdy žalobkyně dodávku vody a odvod odpadních vod přerušila).

Protože se žalobkyni nepodařilo prostřednictvím dovolacího důvodu podle § 241a odst. 2 písm. b/ o. s. ř. zpochybnit správnost závěru odvolacího soudu, že druhý žalovaný není ve věci pasivně legitimován, dovolací soud její dovolání podle § 243b odst. 2 věty před středníkem o. s. ř. v této části zamítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Koupě nemovité věci](#)
- [Nesprávný úřední postup \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Platební neschopnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Předkupní právo \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Přerušování řízení \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Rodinný závod \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Dědictví](#)
- [Výživné](#)
- [Valná hromada](#)
- [Ustanovení zástupce](#)
- [Náhrada škody](#)